

Karácsonyi ünnepkör
2021-2022

Megtestesült

(Szenteste)

Oláh István (Debrecen Nagytemplom)

(Lekció: Máté 1, 18-25, ha nem Szenteste hangzik el)

Előima: *Kegyelmes Istenünk, Mennyei édes Atyánk az Úr Jézus Krisztus által! Hálát adunk, hogy eljuttattál bennünket az adventi várakozás után a beteljesedéshez, karácsony ünnepéhez. Köszönjük, hogy nem hagytál bennünket magunkra bűneinkben, kétségeinkben, szomorúságunkban, hanem eljöttél ebbe a világba. Valóra váltottad mindazt, amit a próféták ígértek. Köszönjük, hogy nem valakit küldtél, hanem Te magad érkeztél meg közénk és a mi szívünkbe. Te tudtad, Urunk, hogy mi az emberi szív igazi vágya, az, hogy Téged lásson, hogy Veled jusson közösségbe. Köszönjük, hogy az egyszülött Fiú ezt a közelséget és közvetlen kapcsolatot hozta el számunkra, hogy bennünket, akik elvesztettek voltunk bűneink miatt, mi is gyermekeiddé lehessünk.*

Magasztalunk azért a csodáért, hogy a Földre jöttél, áldunk, hogy vállaltad az utat, lemondtál a mennyei dicsőségről és felvetted a mi testünket. Ezen az ünnepen is eljöttünk hozzád szegényként és üres kézzel, hogy kolduljuk isteni ajándékaidat. Kérjük, szereteted melegségével járd át hideggé vált szívünket, részesíts bennünket a karácsony csodájában és annak Tőled jövő minden ajándékában. Add, hogy mi is lélekben odajáruljunk jászladhoz, hogy pásztorokkal és bölccsekkel együtt magasztaljunk és örömmel dicsérjünk, mert eljöttél értünk, hogy megmentes bennünket. Kérjük, szereteted fényével vedd körül ezt a gyülekezetet! Szólíts meg bennünket Igéddel és add azt az üzenetet, amely által mi is részesei leszünk a karácsonyi evangélium örömének! Kérjük, Egyszülött Fiaért hallgass meg bennünket! ÁMEN

Textus: János 1,14

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.”

Szeretett Testvérek!

János tömören fogalmazza meg a karácsony lényegét mindössze 4 szóban: az Ige testté lett. Az Ige teremtett, az Ige szólt az Ószövetségben Mózeshez, a prófétákhoz, és végül megjelent a nagybetűs Ige az egyszülött Fiúban.

Az Ige több, mint egy üzenet. Az Ige maga az Isten. Ez az Ige koncentráldott az első karácsonykor Betlehemben. Isten úgy döntött, belép a mennyei dicsőségből az istállóságú világunkba. A mélyen lévő embert csak az tudja megmenteni, aki lemegy hozzá, az ember nem tudott már felkapaszkodni Istenhez. János evangéliuma ugyanazzal a szóval kezdődik, mint a Biblia első könyve:

Kezdetben. Kezdetben minden a helyén volt. Kezdetben béke és harmónia volt az ember és Isten, ember és ember között. Kezdetben... aztán jött a bűneset. Az ember az elszakadást választotta.

Messzire sodródtunk Istentől. Rajtunk, rajtad és rajtam már csak Isten csodája segíthetett. A csoda megtörtént, Isten eljött értünk.

Néhány évvel ezelőtt történt, hogy egy Chilei bányában 600 méter mélyen robbanás történt, és az omlás után 33-an rekedtek lent a sötétségben. Csak úgy lehetett megmenteni őket, ha utat találnak hozzájuk és lemennek értük. A bányászok magukon nem tudtak segíteni, csak külső segítségre számíthattak. Több napon keresztül szurkolt nekik a világ. Végül elértek hozzájuk 600 méter mélyre, lement értük a mentőegység, és mindenkit kimentettek. Mondták is: csoda történt.

Az ember sokkal mélyebben volt, ahol senki emberfia nem tudott segíteni, ezért Isten fia jött el személyesen és nyúlt felénk.

Isten nem egy újabb prófétát küldött, nem egy nagyszerű hadvezért, mint egykor Dávidot népének, hanem Önmagát. Tudta, személyes Istenre van szükségünk. Van a szívünkben egy úr, amit csak Ő tud betölteni.

Érezted már életedben, hogy neked Istenre van szükséged?

Mit tettél akkor?

Eljöttél istentiszteletre, kinyitottad a Bibliádat, imádkoztál. Karácsonykor Isten kinyilvánítja: találkozni akar veled és velem. Meg akar szólítani, meg akar menteni.

Eljátszottam már én magam is a gondolattal, milyen jó lett volna ott lenni akkor Betlehemben, látni a kisded Jézust. Olykor megfogalmazódik bennem: de kár, hogy nem voltunk ott a pásztorokkal, a bölcsekkel.

Mennyivel jobb volt nekik, mert elmehettek a kis Jézushoz, láthatták a jászolban fekvő Isten Fiút, imádhatták őt. A megtestesült Ige ott feküdt a bölcsőben.

Jézus ma már nem fekszik a betlehemi jászolban és nem kell Betlehemig mennünk, ha vele találkozni akarunk, meg lehet Őt látni. Jézus nem maradt a betlehemi jászolban!

Jézus felnőtt, tanított, elvégezte a golgotai kereszten a mi megváltásunkat és a legnagyobb reménységet adta nekünk a feltámadásával.

Jézussal, mint élő Úrral, ma is lehet találkozni.

Ha megkérdezném, hogy mondjatok Jézusról valamilyen tulajdonságot, akkor az elsők között lenne, hogy Jézus szeret.

Ha valaki egykor gyászolt, vigaszt keresett, megtalálta Jézusnál, ha valaki bűneivel és őszinte bűnbánattal ment hozzá, megbocsátott neki. Ha valaki lelki éhségével kereste meg Őt, csillapította azt.

Benne Létezik a végtelen kegyelmes szeretet, amelyből folyamatosan meríthetünk.

Jézus érkezése előtt nem volt más, csak a törvény betűje, ami nem volt képes megváltoztatni az emberi szíveket. A nép várta Isten közbeavatkozását. Isten közbeavatkozása megtörtént, igaz nem úgy, ahogy Izrael népe azt várta volna. Isten nem törölte el az elnyomó római birodalmat, nem tüntette el a zsarnok Heródes királyt.

Ő sokkal többet tett: eljött hozzánk, kegyelmet hirdetett szeretetéből. Ez változtat meg mindent. Ez a Kegyelem, ami Krisztusból árad, képes megragadni téged.

Jézus telve van kegyellemmel és igazsággal.

Isten igazsága ma is rávilágít életünk bűneire.

Jézus fényessége mellett nem tudom elrejteni életem bűneit, nyomorúságát. Ha Isten igazsága érvényesülne rajtunk, akkor nagy bajban lennénk. Ki tudna megállni előtte közlünk? Jézus ezért jött, hogy megmentsen bennünket.

Jézus vállalta, hogy magára veszi értünk Isten igazságos büntetését. Ezért Isten kegyelme kiáradt ránk.

Isten szeretete nem akar ítéletre küldeni, hanem Jézusban, kegyelmes szeretetében járhatunk. Ezért nem kell elrejteneid bűneidet, gondjaidat, fájdalmaidat. Hozzá lehet menni, úgy, ahogy vagy, bűnösen, mert Ő kész átformálni. Új emberré válunk Jézus kegyelme által. Aki egyszer megérzi ennek a kegyelemnek a jó ízét, az mindig ebben akar lenni. Vele együtt **Jézusban megtettesült Isten dicsősége.**

Karácsonykor békességre vágyunk. A hétköznapi rohanásából. Többekkel beszélgettem, akik megfogalmazták, hogy nem vágnak másra karácsonykor, csak békességre, nyugalomra a nagy rohanás után.

Isten békességét ajánlotta fel Jézusban. Egy gyermek, akire rátekinünk, békességgel tölt el bennünket. Lukács azt írja, hogy az angyali kórus is összekapcsolja a békét és Isten dicsőségét az első karácsonykor. **Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség az embernek.** (Lk 2,14)

Isten dicsősége megjelent és magával hozta a békességet. **Akkor azt is mondhatom, ha békességet akarunk életünkben, akkor dicsőítsük Istent.** A kettő összetartozik. Isten arra teremtett, hogy Őt dicsőítsük egész életünkkel.

Az első karácsonykor is békétlen volt a világ, nem mindenki látta meg Isten dicsőségét már az első karácsonykor sem, de pásztorok és bölcsek igen. A többiek egy szegény családot láttak, akiknek nem jutott hely, csak az istállóban.

Mégis Isten dicsősége megmutatkozott, amikor Jézus gyógyított, bűnöket bocsátott meg. Jézus ma is jelen van Szentlélek által, és ma is megmutatja magát.

Az Ószövetségben a szent sátorban lehetett találkozni Isten dicsőségével.

Az Újszövetségben Isten dicsősége Jézusban jelent meg.

Ahol Isten dicsősége megjelenik, ott reményt tud hozni minden emberi szívbe.

Amikor énekeljük a karácsonyi énekeket vagy együtt imádkozunk, akkor történik valami csodálatos a lelkünkkel: Isten jár át bennünket, az Ő dicsősége tölt be. Gondoljunk arra, amikor reménységet adunk egy

rászoruló embertársunknak, amikor életünk küzdelmei közepette erőt kapunk és békeesség jár át bennünket.

Jézusban, a testté lett Igén keresztül Isten megmutatta, hogy milyenek akar látni bennünket. Dicsősége sugározzon át rajtunk és éljük át csodálatos kegyelmét és igazságát!

Ezt munkálja az az Úr, aki a legnagyobb ajándékot adta nekünk.

Karácsony az ajándékozásról is szól. A karácsonyi ajándékozás arra az ajándékra utal, amit Isten Jézus Krisztusban adott nekünk, és bennünket is arra ösztönöz, hogy szeressük egymást, ajándékozzuk meg egymást.

A bölcsek és pásztorok ajándékot vittek Jézusnak. Mi mit adjunk annak az Istennek, aki minden hatalom mennyen és földön? Van olyan ajándék, amit szívesen fogadna tőlem?

Isten nem kevesebbet, Önmagát adta értünk, mi egyet tehetünk: Adjuk Önmagunkat oda, hogy Ő éljen bennünk.

El akar juttatni bennünket oda, amiről Pál így ír a Galata levélben: „Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”. (Gal 2, 20)

Krisztus teste mi vagyunk

Krisztus testté lett, megjelenése a legnagyobb karácsonyi ajándék, de aki Krisztusban van, Ő mag is ajándékká válik.

Krisztusnak ma is van teste, ezek mi vagyunk, az Ő gyülekezete. Ezért most ezen a karácsonyon azt kérem, mi magunk és te magad légy az ajándék Krisztus által. Gondoltál már magadra úgy, mint Istentől adott ajándék? Nem kell becsomagolni magunkat... 😊 A te keresztyén életed és hited ajándék, Krisztus téged akar használni, hogy hirdesd az ő kegyelmes szeretetét, békeességét, dicsőítsd Őt. Ragyogjon át rajtad Krisztus fénye és ereje. Mi vagyunk az Ő teste, akin keresztül munkálkodni akar. Az Ige testté lett!

Te lehetsz ajándék most karácsonykor a családnak, barátoknak, munkatársaknak, bárkinek, akivel utadon találkozol. Ezen a mai napon is legyenek láthatóvá rajtad Krisztus cselekedetei, a te cselekedeteiden keresztül legyen láthatóvá Krisztus dicsősége. A krisztusi ember felvállalja az ő Urát, akarja, hogy Krisztus legyen láthatóvá rajtunk. Ezért azt kéri a Mi

Urunk, az Ő szeretetével vigasztalj, a szeretet melegével hozz békeességet családobba. Keresztyének vagyunk, ami azt jelenti: Krisztushoz tartozók, az Ővé vagyunk. Legyen láthatóvá rajtunk, hogy Őt követjük. Az első karácsonykor az Ige testté lett. 2021 karácsonyán ugyanez az Ige jelen van, megjelenik és megmutatja dicsőséget.

Testvérek, ahol Jézus teste jelen van, ott megkapjuk ajándékba a szeretetet, örömet és békeességet. A világ látni akarja Jézust! Látni kell Jézust rajtam, rajtad, az Ige ma is megjelenik a Szentléleken által. Erről tegyünk bizonyosságot egyész életünkkel! ÁMEN

Utóima: *Mennyei Atyánk! Hálás szívvel köszönjük az ünnepet. Köszönjük, hogy megtestesültél világunkban értünk emberekért, hogy megváltás bennünket!*

Urunk, megvalljuk neked, hogy mi nem érdemeltük meg karácsonyi ajándékodat. Mert sokszor nem adtunk helyet neked az életünkben, más fontosabbnak gondolt dolgokkal voltunk elfoglalva. Másnak adtuk a dicsőséget. Azt kérjük Tőled, hogy foglald el életünkben a helyed, légy Te a középpontban, hogy átéljük szereteted, kegyelmed nagyságát. Szereteteddel formáld bennünket, hogy minél inkább azzá váljunk, akinek Te látni akarsz bennünket. Jöjj be, lépj be az életünkbe, végezd el munkádat, adj igaz bűnbánatot bűneink miatt, világosságoddal szoríts ki minden sötétséget életünkéből. Hozz megújulást számunkra ezen a karácsonyon, hogy lehessünk áldott követeid a világban, akik téged képviselnek, akik a te szeretetteddel szeretnek, akik a te békeességoddal teremtenek békét, akik szavaiddal vigasztalnak, akik lelked ereje által kiállnak az igazság mellett. Cselekedj úgy az életünkben, hogy megtegyük mindazt, amit Te ránk bízál. Kérjük Urunk, vigasztald a gyászolókat, légy azokkal, akik számára a karácsony nehéz ünnep, mert egyedül vannak, Te légy velük társként, vigasztald Őket, enyhítsd magányuk miatt érzett szomorúságukat. Gyógyító szeretettel vedd körül betegjeinket. Kérjük, áldd meg az úrvacsorai közösségünket. Mutasd meg a megtörtetett tested jegei által szereteted, irgalmad nagyságát. Kérjük, áldd meg további ünneplésünket. Jézus Krisztusért kérjük, hallgass meg bennünket! ÁMEN

Az egyetlen

Dr. Bölcskei Gusztáv (DRHE)

Lekció: Lk 2,1–14

Előíma: Örökkévaló Isten, szerető menyeei Édesatyánk Jézus Krisztus által! Magasztalunk Téged, aki a magasságban, a hozzáférhetetlen világosságban lakozol, azért, hogy szent Fiadban, a mi Urunk Jézus Krisztusban közénk jöttél, megosztottad velünk örökkévaló dicsőségedet és életedet, s magadra vetted a mi életünk minden terhét és hiábavalóságát. Dicsérünk és magasztalunk Téged azért a csodálatos irgalomért, amellyel emberi Istenünkké lettél, és Krisztus által fordulóponthoz juttattad a mi életünket is.

Áldunk Téged életünk elmúlt karácsonyaiért, az örömteliekért és a fájdalmasakért egyaránt. Köszönjük a ma karácsonyát szeretteink között, itt a gyülekezet közösségében. Hálát adunk Neked Szentlelked megelevenítő erejéért. Most is azért könyörgünk, szólaltasd meg közöttünk a Te igédet, a Te evangéliumodat. Segíts meg bennünket, az ige hirdetőjét és hallgatóját egyaránt. Urunk, hisszük, hogy hallottál bennünket. Kérünk, beszélj most velünk kegyelmesen a Te Szentlelked által Jézus Krisztusért. Ámen.

Textus: Lk 2,14 „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.”

Adjon Isten áldott, boldog, kegyelemben teljes és békességes karácsonyt nekünk ebben az esztendőben is! Karácsonyt, igaz, tiszta, szent ünnepet, nekünk, szeretteinknek, és minden embernek ezen a földön. Ezen a földön, ebben a világban, amelyben még karácsonykor sem tudunk szabadulni a számok bűvöletéből. Olyan világban élünk, amely szinte megigéződött a számoktól. Sőt, maga ez a szó, hogy számérték azt is kifejezi, hogy az az értékes, az az igaz, az a jó, amiből minél több van. Számláljuk a dolgainkat, és mindig az a kérdés, hogy a számokból mennyit tudunk felsorakoztatni a magunk oldalán, mennyi a miénk. Így van még

karácsonykor is, hiszen számoljuk, hány ajándékot kaptunk, vagy hányat adtunk. Hány karácsonyi üdvözetet küldtünk el képeslapon, hány sms érkezett hozzánk.

De nemcsak ilyen látszólag szép, érthető számbeli ígézet vesz körül bennünket, hanem egyszerűen nem tudunk szabadulni attól, hogy számokban vizsgáljuk magunkat, dolgainkat. Hányan vagyunk a templomban, több-e, mint tavaly? Mi lehet ennek az oka? Hányan vannak, akik úgy gondolkodnak, mint mi, mert ha többen, akkor mi vagyunk az erősebbek, nekünk van igazunk. És így szinte másról sem beszél a világ, minthogy vannak a „huszönötök”, vannak a „nyolcak”, a vezetők, néha vannak a „négyek”. Beszélünk számokról, a kamatlábak számairól, a tőzsdeindex pontjairól, és mindig azt kérdezzük: mennyi ebből a miénk?

Karácsony van. Karácsonykor az örökkévaló Isten, a mindenség teremtője, a számok ura egyetlen egyet üzen és ad nekünk, mert a **karácsony az egy ünnepe**. Mi történt? Megszületett egy gyermek. Felsírt a világon egy gyermek. Bepólyáltak egy gyermeket, és elhelyezték a jászolban. És ehhez az egyhez odavándorol, odazarándokol a világ. Erről szól a karácsony. Ez az Isten örömteli, boldogító üzenete most is, a mi karácsonyunkon is: az egy a miénk. De ebben az egyben, ebben az egyetlen sírásban benne van az egész mindenség öröme. Ne féljeteK, mert nagy örömet hirdetek, amely az egész nép öröme lesz! – hangzik az első karácsonykor. Mert ez az egy gyermek az Isten csodálatos, életjeladása a világnak. És lehetne-e szebb, lehetne-e múlhatatlanabb életjeladás a világ számára annál, hogy megszületik egy gyermek? A várva várt, az egy, a mi Urunk Jézus Krisztus. Ezt az egyet adja Isten a számok bűvöletében élő világnak, amely akkor szinte ugyanúgy működött, mint ma. Hiszen hallunk a nagy impérium összeírásáról, hallunk arról, hogy mi mindent mozgósítanak, hogy minden precíz legyen, hogy minden jó legyen, hogy ismerjék a statisztikát. Bár azóta azt is tudjuk, hogy vannak, akik szerint a statisztika nem más, mint a hazugság elegáns neve. De mégis az egykor és ma is a számok bűvöletében élő világnak Isten az egyet adja, az egy gyermeket. És hogy mit jelent ez? Mit jelent az, amikor a számok bűvöletében élő világban egy ember egyszerűen azt tapasztalja meg, hogy létszámfeletti vagyok, nem illek bele a statisztikába, akkor egyszer csak azt

érzi, azt tapasztalja meg, hogy értéktelenné vált, hogy nem kell. Bizony, ha csak ezeknek a számoknak a bűvöletében élünk, akkor keserves csalódások, keserves csapások érhetnek bennünket. És ezért adja Isten az egyet.

Hogy mit is jelent ez, azt hadd világítsam meg egy nagyon egyszerű, de azt gondolom, üzenettel teli történettel! A tizenhét bárány történetével. Az arab elbeszélés szerint egy apának három fia volt, és amikor érezte, hogy közel a vég, magához hívta a három fiút, és azt mondta: fiaim, az a végakaratom, hogy osszátok el magatok között a tizenhét bárányt. Mégpedig úgy, hogy a legidősebb közületek kapja a bárányok felét, a következő a harmadát, és a legkisebb a kilencedét. A fiúk leültek, és elkezdtek tanakodni. Persze, hogy mindegyik szeretett volna magának többet, de apjuk azt is elmondta, hogy félbevágni, feldarabolni nem lehet a bárányokat. És ott álltak a tizenhét báránnyal, és nem jutottak semmilyen eredményre. Végül felkeresték egy barátjukat a szomszéd faluban, akinek egyetlen egy báránya volt, és tanácsot kértek tőle. És ez a barát azt mondta: jó, segítetek. Nézzétek, itt az én egy bárányom, nektek adom. És így már lett tizennyolc bárány. És szétosztották, az elsőszülött fiú kapta a felét, kilencet, a második kapta a harmadát, hatot, és a harmadik kapta a kilencedét, kettőt. Amikor összeadták: $9+6+2=17$. Mindenkinek egész bárányok jutottak, és az egyet visszaadták a barátjuknak.

Ez a karácsony. A „tizenhetek” világának, amik mi vagyunk, az osztozkodásainkkal, a számíthatóságainkkal, melyekben nem jutunk dűlőre, melyekben keresünk igazságot, melyekben keressük, hogy kinek jut több és miért, kinek jut több a sikerből, a hatalomból, az egészségből, a jólétből, és sosem tudunk megelégedettek lenni. Azt mondja Isten: ímé, az egy! Vegyétek! Használjátok! A tiétek. Hogy tudjatok békességben osztozni, hogy egymás között meg tudjatok maradni testvéreknek, hogy meg tudjátok őrizni és meg tudjátok tartani azt a rendet, amelyet én alkottam ebbe a világba. Ímé ezért az egy ünnepe a karácsony. És ezért jönnek a mennyei seregek, és ezért jönnek az angyalok, és énekelnek, és hirdetik: örömmel van! Mindenkinek. Mert itt senki nem létszámfeletti. Itt senkinél nem az számít, hogy a számok világából mennyit birtokol, mennyit tudhat a magáénak, hanem az, hogy érti-e, látja-e, szereti-e azt az egyet, aki azért jött, hogy őt szeresse, hogy őérte is odaadja magát. Ő az ünnep, ő

a bárány, ő a mi Krisztusunk. Ő az, aki azért jön emberi arccal, emberi alakban, hogy megmaradjon a mi emberi arcunk, és ne torzuljon el. Ezért igaz az, hogy Isten merészsége kellett ahhoz, hogy emberré legyen egy embertelenné váló világban.

Karácsony az Isten merészsége, hatalmas életjeladása a „tizenhetek” világának, a mi világunknak. Azért, hogy adja azt az egyet, hogy adja a megoldást, hogy adja a megváltást. Ezért rendeződnek el karácsonykor is Krisztus körül a dolgok. El kell menni, kinek-kinek a maga városába? Jó. Nincs hely a vendégfogadóban? Nincsenek, a mindenség királya előtt hódolók? Jó. Isten gondoskodik róla, hogy legyen helye, még ha jászolban is, hogy legyenek, akik odamennek, legyenek, akik meghallják, mit énekelnek az angyalok, mit mondanak, mit hirdetnek. Ő szabja a rendet. És ezért karácsony azt is hirdeti, hogy mi mindannyian hírvivői, befogadói lehetünk annak a rendnek, melynek Krisztus megszületése óta emberi arca van. És ebben a világban csak az számít rendnek, aminek emberi, emberséges arca van. És ami embertelen, ami elbújik névtelen, embertelen hatalmasságok mögé, az nem rend. Mert az megnyomorít, az megrabol, az meg akar fosztani valamitől. A karácsonyi rend, az ünnep rendje mindaz, aminek emberi arca van. És ezért lehet a karácsony annak az ünnepe, annak az alkalma is, hogy megkeressünk, megtaláljunk életünk útján, az emlékezetünkben legalább egy embert, akinek emberi arca, emberi szava, emberi irgalmassága végig elkísért bennünket, és hogy emlékezzünk, megkeressük, vajon van-e valaki, aki ránk így fog emlékezni. Volt egy ember, aki egyként, emberként nekem valamit adott.

Nem tudjuk, hányan voltak a mennyei seregek. Sokan? Kevesen? Nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy most, nekünk, akik halljuk, amit mondanak, akik halljuk, ahogy énekelik: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség –, nekünk egy dolgunk van: aki hallja, adja át! Dicsőség a magasságban Istennek! Jaj, nem úgy, ahogyan sokan hamisan, cinikusan mondják, ja, jó, ott a magasságban legyen az övé a dicsőség, de hát mi itt élünk, itt csak legyen a miénk. A magasságban lakó itt keresi, itt akarja azt a dicsőséget, azt a hatalmat, amelyik megint csak egyetlen hatalom. Mert Istennek egyetlen hatalma van, az ajándékozás hatalma. Mennyire más ez! Mennyire más, mint amit mi hatalmasnak képzelünk, álmodunk, vagy

amiben a hatalmasok tetszelegnek. Az Isten hatalma az ajándékozás hatalma. És ha a magasságban övé a dicsőség, akkor abból békesség, emberarcú rend lesz és marad a sokak világában, minden egyes ember számára. Karácsony ezért ennek az egynek az ünnepe. Ez az egy adjon nekünk erőt, hogy elhiggyük: Isten úgy szeret minket, amilyenek vagyunk. Nem azt jelenti ez, hogy mindennel elégedett, amit teszünk, hanem azt, hogy az ő szemében mindnyájan létezőnk. Mindnyájunk számára van hely Isten szeretetében. Ez az egy ünnepe. És ez az egy adhat meg mindent. Ezért áldjuk, ezért magasztaljuk, ezért imádjuk őt mi is, életünk minden napján, most és mindenkor. Ámen.

Imádság:

Dicsőség Neked Mennyei Atyánk, hogy békességet szereztél nekünk a Te Egyetlened által. Köszönjük azt a hatalmas ajándékot, amit karácsonykor ennek a világnak és benne nekünk is adtál.

Számtalan dolog ér bennünket, számtalan próbatétellel kell megküzdenünk, számtalanszor vétünk Te ellened és embertársaink ellen, bocsáss meg ezért! De köszönjük azt az egyet, hogy mi így is számítunk Neked! Hogy Krisztus körül rendeződnek a mi dolgaink. Add, hogy ezt az egyet ne feledjük: emberarcú életünk lehet általa. Csak is általa lehetünk emberségesek, mert ő emberré lett érettünk.

Így hozzuk eléd azokat, akik vígaszra, segítségre, támogatásra szorulnak. Könyörgünk az özvegyekért, betegekért, magányosokért! Áldd meg őket a Te erőddel, szeretetteddel, ajándékozd nekik azt a hitet, amit karácsony jelent, hogy mindannyiunknak van helye a te szeretettedben!

Fiad nevében kérünk, hallgasd meg imádságunkat! Ámen

Karácsony „helyre/helyedre tesz”! ☺
Beszterczey András (Debrecen-Nagytemplom)

Lekció: Lukács 2, 1-20 vagy Mt1,18-24

Előíma: *Mennyei Édesatyánk! Gondviselő Istenünk!*

Végre itt vagyunk, lélekben megérkeztünk Betlehembe, végre eljött az ünnep, amit annyira vártunk. Hálásak vagyunk, hogy veled lehetünk, hogy együtt lehetünk, együtt a gyülekezetben, együtt a családban, együtt mindazokkal, akikkel a karácsony lényege, a szeretet összeköt.

Hála a csodáért! A csodáért, hogy meghallgattad néped imáit és Szabadítót küldtél nekünk, aki ma is itt van közöttünk Szentlelke és Igéje által. Jó ezt újra és újra megtapasztalni.

Urunk! Köszönjük neked, hogy mi, akik most itt lehetünk veled, együtt adhatunk hálát az életért, megtartó, gyógyító kegyelmedért. Ma különösen fontos, hogy erre emlékeztessük magunkat és felebarátainkat.

Atyánk! Nehéz idők, évek vannak mögöttünk. Megviselt minket a bizonytalanság, a bezártság. Bűnbánattal valljuk meg neked, hogy nem mindig Te voltál az első gondolatunk. Lelkünk szemei elhomályosodtak és erőt vett rajtunk az ősi félelem. Urunk, kérünk te légy a mi erősségünk és támaszunk! Érzések és emlékek is kavarnak bennünk, talán régmúlt idők telei, amikor még többen ültünk az asztalnál. Kacagástól volt hangos a ház, mára pedig csend lett.

Kérünk Urunk, add nekünk ebben a csendes órában a Te nyugalmaidat, békédet, csendes örömet, mely fel tud emelni minket. Kérjük azt az örömet, melyet az első karácsonykor átéltek a nincstelenség, elhagyottak, kiteszítettek. Azt az örömet kérjük, ami nem függ a körülményektől, hanem belülről melegít és vidámít! Atyánk! Áldd meg most az együttlétünket, igédre való figyelésünket, hallgasd meg imádságainkat, őszinte könyörgésünket! Szent Fiadért kérünk! Ámen

Textus: Lukács 2,6-7

Kedves Testvéreim! Kedves Ünneplő Gyülekezet!

Két állítás..., melyben egy egész élet benne van. Művészi van itt megfogalmazva Jézus Krisztus teljes földi útja.

Szinte látom most a testvérek arcát, amint magukban ezt kérdezik: ugyanarról a történetről szól a prédikációja a tiszteletes úrnak/asszonynak, mint amit mi hallottunk az előbb? Igen!

Két „képet” idézzünk fel:

„...a jászolba fektette” és
„...nem volt számukra hely”.

„...a jászolba fektette”.

Végre megérkeztünk. Karácsony van. Szinte varázsütésre azt várjuk, hogy máától minden más és jobb lesz... csak úgy magától... az ünnep hatására... az ember jóindulatából... sajnos azért ez nem ennyire egyszerű...

Igaz, a jászolnak – jászolbölcsőnek – kiemelt helye van a szívünkben. A karácsony e nélkül számunkra már szinte nem is karácsony ☺ Jóllehet a be nem fogadottság, a kiteszítottság, a szegénység és az otthontalanság szimbóluma, mégis jó érzéssel, meghittséggel, örömmel tölti el a szívünket, lelkünket. Mi lehet ennek az oka? Az, hogy ebben a jászolbölcsőben a mi Megváltónk fekszik, aki nem más, mint Isten szeretetének az egyértelmű jele, testet öltése. Egy új élet lehetőségének a záloga. A jászolbölcső így vált a szeretet szimbólumává is.

Egy bölcsőt csak úgy tudunk elképzelni, hogy **egy család** veszi körül. A család ténye és léte máris örömmel tölt el minket. Egy Isten által megáldott családban, kicsi magvetésként, megtapasztalhatjuk mindazt a jót, melyet Isten tartogat a számunkra. **Szülők és gyermekek**, ez az a kapcsolat, ami megvan Isten és emberek között. Erre is emlékeztet minket minden évben a karácsony, de sokkal távolabb is láthatunk ám, ha felállunk a betlehemi dombokra és elkezdjük keresni a „távolban” az Isten akaratát.

A következő megállapítás, melyet Lukács nagyon fontosnak tartott leírni, így szól:

„...nem volt számukra hely”.

A Megváltó így jön el ebbe a világba, a Megváltó így fog élni ebben a világban és azokhoz jön, akik így élnek ebben a világban. Azokhoz jön, akik bármi oknál fogva, keresik a helyüket ebben a világban. Azokat akarja megszólítani, akik érzik és tudják, hogy az életüket nem élhetik így tovább. A hétköznapiakban lépten-nyomon átélünk ilyen perceket, órákat, napokat, éveket! Elég, ha csak az elmúlt évre, évekre gondolunk. Világméretűvé vált a bizonytalanság. Szerintem sokan vannak, talán közöttünk is, akik még soha nem érezték ennyire a zsigereikben, milyen a bizonytalanság, a félelem egy láthatatlan erőttől, betegségtől, az elmúlástól. Milyen sokan tették és teszik fel maguknak a kérdést: Hogyan tovább? Minek van értelme és minek nincs értelme az életemben? Ha ebben az esztendőben, ezt nem kérdezte meg magától valaki, akkor nem nézett szembe önmagával és a világgal.

Elhagyatottság, magány, gyökértelenség, kilátástalanság, bizonytalanság és nagyon hosszú lehetne még a sor... mindez beférkőzik a gondolatainkba, tetteinkbe, életünkbe.

Ebben nincs különbség a 2000 évvel ezelőtti események és a mai hétköznapiak között. Akkor kardok, lándzsák, légiók tették tönkre a hétköznapiakat és sodortak életüket, családokat a kétségbeesésbe...

Őszintén keressünk válaszokat a saját életünkben erre a kérdésre:

Ma milyen az életünk?

Mitől akarok megszabadulni ma, karácsonykor?

Mit kérek ma, a Szabadítótól? Ő tudja, jól tudja milyen az, ha nincs számunkra hely. Ő tudja, mit jelent a szegénység, a kiszolgáltatottság. Nem fogadták be őt...

DE, és itt van egy NAGYBETŰS DE! Jézus nem merült el az önsajnáltságba, nem ragadt bele a bizonytalanságba, nem engedte, hogy úrrá legyen rajta a magány (bár voltak életének pillanatai, amikor minden oka meg lett volna erre).

Ő egy másik utat járt és egy új élet lehetőségét ajánlotta fel az Őt hallgatóknak. A teljes élete, nem csak a betlehemi történet, készít fel minket a mai karácsonyra.

Mit tett, ami annyi embert magával ragadott? Egy hosszú, majdnem 30 éves „belső” utazás után, Isten Fiaként odaállt az emberek elé és mellé,

üzenve: **Ne a világot akarjátok megváltoztatni, hanem TI változtatok meg és akkor a világ is mássá lehet!** Isten a világ uraként ezt várja tőlünk. A mi megváltozásunk is itt kezdődik el: egy „belső” utazás, bűnbánat és újjászületés után, Isten gyermekeként egy új élet lesz a mienk! Nézzünk körül és vegyük észre a felebarátot, lássunk túl önmagunkon! Az életünk ne csak önmagunk körül forogjon!

A legromantikusabb karácsonyi kívánság, ami ilyenkor megfogalmazódik: „Bárcsak az év minden napján karácsony lenne!” Ha mélyebben belegondolunk ebbe a mondatba, rájövünk nem azt akarjuk megragadni és megtartani, akivé Jézus lett karácsonykor és azután nagypénteken és húsvétkor, hanem valami/valaki egészen másra vágyunk. A születés csodája a halál felett aratott győzelemmel lett teljessé és igazzá! Mi már ebben a korban élünk, ezt a Jézust imádjuk. Keressük MA is az élet, az örökélet Urát! Ha megtaláltuk, akkor a hétköznapijaink része lesz a krisztusi szeretet és nem csak karácsonykor ☺.

Hétköznapi kérdések, melyek elvezetnek a karácsonyi csoda lényegéhez:

Le akarsz most guggolni és meghallgatni egy kisgyermek vágyait? – Van „időd” a gyermekeidre, unokáidra?

Törődni akarsz egy idős ember gyengeségeivel és magányával, az idős szüleiddel, nagyszüleiddel?

Abba akarsz hagyni a kérdezősködést, hogy mennyire szeretnek a barátaid? Inkább azt kérdezed önmagadtól, eléggé szereted Te őket?

Meg akarsz-e tisztítani azt a bizonyos „lámpabelet”, hogy több fényt árásszon és kevesebbet füstöljön?

A kérdések sora végtelen lehet, nem is folytatom, de ha most igennel válaszoltunk ezekre, akkor készen állunk a karácsonyra! Ez az a szeretet, melyben már **helye van** a felebarátnak (helye van a férjnek, feleségnek, gyermeknek, munkatársnak, utált főnöknek és házsártos szomszédnak).

Az állítás pedig, hogy „nem volt számunkra hely”, a mi életünkre nézve talán már NEM IS ÉRTELMEZHETŐ, mert **a mi életünk a helyén van és másnak is helye van a mi életünkben.** Ámen

Utóima: Kegyelmes Istenünk! Megváltó Urunk!

Köszönjük neked, hogy megtaláltuk helyünket ebben az életben... ebben a templomban, családjunkban, munkahelyünkön, a hétköznapi életben és reményességünk szerint az örökéletben is. Hálásak vagyunk neked, hogy Fiaid vállalta értünk a szegénységet, kizártságot, elvetetést, azért, hogy mi bővíthessünk és éljünk! Ő általa érezhetjük, hogy már nem vagyunk árvák és hontalanok, hanem Atyánk van és hazánk. Jó most ezen a karácsonyon is ezt újra átélni, hogy a szeretet összeköt minket látva és láthatatlanul egyaránt.

Bocsáss meg nekünk Urunk, amikor kishitűek vagyunk és hátat fordítunk önmagunknak és embertársainknak. Bocsásd meg, amikor mi vagyunk azok, akik kizártságot teszünk életünkben a közöny, a harag, az irigység vagy éppen a hatalomvágytól vezérelve. Bocsásd meg, hogy nagygyá és erőssé akarunk lenni, de elfelejtjük, hogy azzá csak akkor leszünk, ha befogadjuk felebarátainkat és készek vagyunk szolgálni nekik és közösségünknek.

Kérünk Istenünk, támogasd néped, ajándékozz meg minket a karácsonyi örömhírral: van számotokra hely, mert szegénnyé és kizártságtól Te lettél értünk, mi már gyermekeid és nem árváid vagyunk!

Kérünk áldd meg családjainkat, gyülekezetünket. Vezesd ezt a népet egyre közelebb magadhoz, hogy mindenki átélhesse a csodát ebben az országban, hogy életének van célja és helye!

Szent Fiaidért kérünk, hallgasd meg könyörgésünket! Ámen

Isten kezében mindenkor

Bukáné Zakar Zsuzsánna (Debrecen Ebes-Szepes)

Lekció: Lk 2,1-14. vagy Mt1,18-24

Előíma: Szerető Mennyei Atyánk, Jézus Krisztus által! Hálatelt szívvel köszönjük meg neked, hogy ünnepet szentelhettünk, szentelhetünk a mai napon. Köszönjük neked a tegnapi estét, hogy együtt voltunk a családdal és átélhettük a család szeretetében is, hogy közösségben vagyunk egymással és közösségben vagyunk teveled. Köszönjük neked, hogy az ünnep rólad szól, te vagy a mi Atyánk, aki cselekszel, te vagy a mi megváltó Krisztusunk, aki eljöttél, közénk jöttél, s hoztad az örömhírt a Mennyei Atya jóságáról, szeretetéről. Köszönjük neked, hogy itt a templomban is eljut hozzánk ennek a jó híre, ennek az öröme, ennek az igazsága és szépsége. Köszönjük azt is, hogy akkor és ott angyalokat küldtél és hírül adtad némelyeknek, hogy megtörtént, hogy eljött az idők teljessége. S köszönjük, hogy nekünk is adod ígéretet, az ígéd számunkra a te követed és ezáltal tudhatjuk, hogy Te ki vagy és mit tettél értünk. Köszönjük neked, hogy a szívünk énekelhet az angyalokkal és belül, legbelül rábólinthatunk az angyali szóra, hogy dicsőség neked. Megvalljuk, hogy kívánjuk, várjuk a békességet, és a jóakaratot, és tudjuk, hogy mindezt ránk is bízod, hogy mi vigyük, hogy mi adjuk tovább és a mi életünk erről szóljon. Ehhez szükségünk van a te útmutatásodra Atyánk, arra, hogy az ünnep valóban felemeljen bennünket. Add, hogy ez megtörténjen velünk, hogy felemelkedik szívünk, lelkünk az ünnepen az ige, a Lélek által és készek vagyunk úgy élni, úgy cselekedni, úgy szólani, ahogyan te ránk bízod azt. Így add ígéd szavát, üzenetét, világosságát, hogy megérthessük és követhessük a te akaratodat.

Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgasd meg a mi imádságunkat. Ámen.

Textus: Ézs 52,7-10.

Kedves testvéreim, szeretett ünneplő gyülekezet! Karácsony van. Isten megadta idén is az ünnepet, az ünnep idejét és alkalmát. Ez természetes sokak számára, de valahogy az elmúlt 2 év alapján talán jobban odafigyelünk arra, hogy az idők milyen dolgokat hozhatnak, hisz sok

bizonytalanság vesz körül bennünket, nehéz esztendő van mögöttünk. Épp ezért tudjuk, érezzük, hogy még inkább kell az ige, még inkább kell a reménység, még inkább kell, hogy odafigyeljünk arra, ami maradandó, figyeljünk arra, ami az üdvösségünkről szól. Jóllehet ez a szó kikapóban van a hétköznapi világából. Jövés-menésben, munkában, gyermeknevelésben, helyállásban, bevásárlásban, az ünnepi készülődésben vajon ott van-e az emberek szívében a kérdés, hogy van-e üdvösségem?

Talán nem is tud erről a kérdéskörrel, hogy ez egyáltalán felvetődhet. Milyen szörnyű, ha az ember vakká és süketté válik. Számunkra a karácsony, az üzenet, hogy „Üdvözítő született ma nektek” felveti ezt a kérdést: Nekünk van üdvösségünk? Szoktunk-e rá gondolni? Szoktunk-e úgy gondolni az életre, hogy tovább látunk annál, ami látható, ami tervezhető emberi módon? A hit maga azt jelenti, hogy túl látni. És az üdvösség azt jelenti, hogy túl látok, és látok is valamit. Nem homályt, nem sötétséget, hanem világosságot látok, reménységet látok, hogy én az Istené vagyok és az is maradok.

Jól ismert történetet hallottunk, talán ez a legismertebb a karácsonyi igék közül, Lukács evangéliumából az angyalos, pásztoros történet. Betlehemes játékok ihletője, számtalan könyv és leírás született már róla. Nincs karácsony e nélkül az ige nélkül. Hallottuk most is. De jó volt hallani az erőteljes prófétai szót, biztatást is, mely a karácsony fényében üzen nekünk, 2 üzenettel.

Az első üzenet egy kérdés. Kinek a kezében?

Kinek a kezében vannak a szálak, a dolgok, az események, az idő? Kinek a kezében futnak össze mindezek? Ézsaiás kora nem volt könnyű kor. Nem járvány miatt, háború miatt.

Az idők, a történelem arról szól, hogy birodalmak születnek és birodalmak buknak el, szűnnek meg. Tanulságos ez. Olyan birodalomtól rettegett a világ évtizedeken át, amit ma talán a történelemkönyvek egy fél oldalon említenek meg. Ez a Babiloni Birodalom volt. Félelmetes volt, hódító volt,

sok istene volt, s volt is, amikor kötelezővé akarták tenni, hogy csak azokat az isteneket lehet imádni, akiket ők hirdetnek. Félünk-e most a Babiloni birodalomtól? Szerintem nem. Sok mindentől félünk, de nincs közte a Babiloni birodalom. Mert a Babiloni birodalom ideje lejárt, bukással végződött, jöttek a perzsák és csak az emléke maradt a hajdan volt, kimondhatatlan nevű királyoknak és isteneknek.

Jézus születése idején a Római Birodalom élte a fénykorát. Augustus császár az akkor ismert világnak, szinte az egész világnak a leghatalmasabb ura volt. Rendeleteket hozott és a rendeletek megváltoztatták sok embernek az életét. Csakúgy, mint most, ismerjük ennek valóságát. Akkor a népszámlálási rendelet egy birodalom életét határozta meg. Megmozgatott sok népet, sok embernek okozott kényelmetlenséget. Názáret-Betlehem távolság 163 km, megtenni, valószínűleg maximum egy számár segítségével, állapotos asszonyként, nem volt kényelmes dolog. Augustus megmozgatott a népszámlálás rendeletével sok mindenkit. Aztán Kr. után 14-ben Augustus császár halott. A hónap, a naptár mutatja, hogy a neve fennmaradt, de senki nem tiszteli már úgy Augustus császárt, mint ahogy akkor kellett, mint egy istent, és vakon és engedelmeskedni neki. Augustus soha nem tudta meg, hogy a népszámlálás rendelete hozzájárult ahhoz, hogy egy ősi prófécia beteljesedjen, hogy az Üdvözítő Betlehemből származik és ott születik meg.

Úr volt a Babiloni birodalom, úr volt a Római birodalom a maga császárával, aki azt hitte ő a birodalom vezetője, s kezében tartja a történelmet, a szálakat, az isteneket, mert azt imádják, akit ő előír és mindenki oda megy, ahova ő parancsolja nekik. S azóta is, a történelem erről szól, hogy birodalmak jönnek, uralkodók jönnek, mindenki elhiszi, hogy van neki hatalma, örül ennek a hatalomnak és rendelkezik és hoz olyan határozatokat, amivel megkeseríti vagy néha megkönnyíti az emberek életét.

De ha egy kicsit lejjebb jövünk és elfelejtjük a Babiloni uralkodót és Augustus császárt is: mi nem akarunk urak lenni a saját életünk fölött? Hisz mindannyian vágyunk arra, hogy úgy éljük az életünket, ahogy szeretnénk,

az elképzeléseink valósuljanak meg. Fájdalmas szembesülnünk azzal, amikor az életünknek nem vagyunk az urai. Persze a hívő ember ezen nem lepődik meg, egy hívő ember belül ezt már a helyére tette, hogy nem vagyok az életemnek az ura. De azért látjuk, hogy a legtöbb ember így gondolkodik és így él. Úr szeretne lenni a saját élete felett. Megmondani, hogy mi a jó és mi a rossz. Döntéseket hozni és annak a gyümölcseit learatni. Mindenki a saját életének a kovácsa, tartja a közmondás. S milyen nagy baj, ha az ember teljes mértékben elhiszi ezt.

De mi tudjuk, hogy van valaki, aki valóban a kezében tart mindeneket. Mi tudjuk, hogy van, aki valóban Úr és mindenről tud. Isten az, aki cselekszik. Akkor is, amikor a császárok rendeleteket adnak ki. Akkor is, amikor járvány van és egy csomó mindent nem tehetünk meg, amit pedig szeretnénk, vagy megszoktuk, vagy hiányzik.

Isten az, aki cselekszik és karácsonykor azt üzeni nekünk, hogy figyeljetelek, nekem gyönyörű tervem van veletek. Üdv-tervem van, vagyis azt a kérdést ne felejtse el, hogy van-e üdvösséged, mert csak ezen az úton-módon, ezzel a kérdéssel a szívedben találkozhatok velem. Mert akinek nem hiányzik az Isten, az nem indul el az Isten útján. Karácsony annak az ünnepe, hogy Istennek gyönyörű terve van, üdvözítő terve van és a világtörténelmen keresztül, azt sokszor felhasználva, kibontakozik az Isten terve. Aminek mi a lényege? Meg akarja mutatni Isten az ember-szeretetét és cselekszik is Isten azért, hogy az embernek menedéke, jövője és reménysége legyen. Terve van az Istennek és a kezében tart minden szálát. Amikor én hitre jutok, én az ember a magam életével, akkor voltaképpen az a felismerés van ebben, hogy az én kis életem szála is ott van az Isten kezében. És az én kis szálam, ami 7 és fél milliárd embernek lényegtelen, néhány embernek fontos csak, de az Istennek igazán kedves és lényeges, és az Isten akarja az én kis életem szálát, és belefoglalja abba a gyönyörű szövetségbe, amivel ő viszi előre az embernek a sorsát, útját, hajóját, üdvét. Isten kezében van, az én kis szálam is, és belefoglalja az ő történetébe, belefoglalja az ő útjába.

„Istened uralkodik” – mondja Ézsaiás próféta. Mondja annak a szétbombázott Jeruzsálemnek, ahol elpusztult a templom, és azt

gondolták, ha nincs templom, akkor Isten sincs. De megszólalt a próféta szó: Istened uralkodik! Mindenkor, minden körülmények között. Boldog az az ember, aki látja az Isten uralmát. Boldog az az ember, akinek nem kérdés, hogy kinek a kezében van minden, mert pontosan tudja, hogy az Isten kezében van az emberiség, és az emberiségen belül a saját kis életünk szála is. Istened uralkodik! Milyen csodálatos, hogy karácsonykor megpillanthatjuk, hogy szelíden jött az Úr, a jel egy kisgyermek volt bepólyálva. Ez olyan nagy jel? Igen. Az Istennek ez olyan nagy jel. Mert üzen az ő szelídségéről, alázatáról, szeretetéről, az életről, a tiszteletről, mindez benne van ebben az egyszerű jelben. Mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, mert a Mennyben mindenki tudja, hogy kicsoda Krisztus, s kicsoda az Isten. A földön csak kevesen. A pásztoroknak adták hírül. És biztos vagyok benne, hogy ez most is így van. A Mennyben mindenki tudja, hogy kicsoda az Isten és tökéletes az Isten imádása és tisztelete, a földön pedig csak kevesen tudják. De milyen jó, ha úgy érezzük, hisszük és valljuk, hogy ott vagyunk a kevesek között. Mi tudjuk, hogy kicsoda az Isten. Mi tudjuk, hogy uralkodik az Úr, mi tudjuk, hogy miről szól a karácsony, hogy kinek a születését ünnepeljük karácsonykor. S milyen jó, hogy akkor közünk van a Mennyhez, akkor bekapcsolódunk mi is Mennyei országába, és közösségünk van az angyalokkal, a mennyei seregek sokaságával. *„Kinyújtotta szent karját az úr, minden nép szeme láttára.”*

Kinek a kezében van? A kinyújtott kezű Úrnak a kezében. Kinyújtja karját, s ez mindig azt jelenti, hogy megmutatja erejét és csodát tesz. Mikor Isten kinyújtja a karját, mindig azt jelenti, megmutatja szabadító erejét, megmutatja jelenlétét.

Azt kívánom az idejűnnepen, hogy éljük át: tudjuk, kinek a kezében vagyunk, és lássuk és érezzük, hogy kinyújtja Isten a karját, mutatja az ő erejét, és mi ebben az erős kézben kapaszkodhatunk meg.

A másik üzenetnek ez a címe: Múlt idő, jelen idő.

Ézsaiás Krisztus előtt évszázadokkal élt és írta le ezeket a sorokat, akkor és ott, egy konkrét történelmi helyzetben – nagyon fontos, hogy ezzel is tisztában legyünk. De nem véletlen, hogy ez a prófécia is Krisztusra utaló és mutató prófécia lett. Lélek által írja le mindazt a próféta és mi tudjuk, hogy

Krisztusról tesz bizonyoságot, azzal, hogy az Isten szabadítása nem időlegesen, nemcsak egy-egy helyzetben mutatkozik meg, hanem Krisztus szabadítása az egész emberiségnek szól, örökre. Múlt időben írja a próféta. *„Megvigasztalta népét az Úr, megváltotta Jeruzsálemet.”* Ez még akkor nem történt meg, abban a konkrét helyzetben sem. Krisztusra nézve meg évszázadok választják el a megvalósulástól. És mégis, múlt időt használ a próféta. Már akkor, amikor még meg sem történik. Van az a kis példabeszéd, hogy ha te komolyan gondolod az imádságot, és esőért imádkozol, akkor úgy indulj el, hogy viszel magaddal esernyőt. Ézsaiás az az ember, aki imádkozott, kijelentést kapott és vitte magával az esernyőt, ezért meri használni a múlt időt. Annyira bizonyos, hogy ez meg fog történni, hogy már megtörtént, mert amit Isten kijelent, az már meg is történik.

Milyen csodálatos lehetett ez a bizonyosság, ez a bizalom, hogy azt mondom, ez már megtörtént, amit Isten nekem ígért. Lehet, hogy időben még ezután fog kibontakozni, de már megtörtént, mert Isten már kijelentette és Isten azt mondja, hogy igen, ez így van, és így lesz. Megtörtént a Krisztus eljövetele is. Erről talán sokan úgy gondolják, hogy ez túl régen volt, ez egy ilyen karácsonyi „legenda”. Megszületett, de mennyi minden ráakódott már, mennyi minden történt már azóta.

2021 év valóban hosszú idő, főleg a mi mértékünkkel mérve. Túl régen volt? Így érezzük mi is, hogy ez csak egy történelmi tény, ami már nagyon-nagyon távol van tőlünk? Az Ézsaiási múlt idő olyan, ami a múltban kezdődött el, de még a jelenben is tart. 2021 éve akkor és ott megjelent, de igaz és tart a mi világunkban is. Kihat a mi jelenünkre. Ki is kell, hogy hasson. Kihat a mi időnkre, a mi életünkre, a mi üdvösségünkre. A múltban kezdődött, de a jelenben is tart. Az enyémekben biztos. És arra buzdít karácsony szent ünnepén az ige, hogy tartson mindannyiunk jelenében. A múltban kezdődött, igen. Az idők teljességében, meghatározott történelmi helyzetben, földrajzilag is jól körülhatárolhatóan, megtörtént, eljött, de ez olyan múlt idő, ami a jelenre is kihat és az a boldog ember, akinek valóban kihat ez a jelenére.

Ne engedjünk ebből! Vállaljuk ezt örömmel! Legyen mindig időnk, amikor az Isten dolgaival foglalkozunk, amikor azt mondjuk, hogy igen, az én

jelenemben ott van az Isten, ott van a megváltás, ott van az üdvösség, és igen, ez a jelenben is tart, mert általam is és bennem is tart. Mert ahova engem küld az Isten, oda jön velem a Krisztus, mert viszem a szívemben, viszem a szavaimban, viszem a cselekedeteimben. Ahol vagyunk, ott mi képviseljük a hitet, a Krisztus-ismeretet. Nem akarhatjuk, hogy legyen a világon olyan hely, ahol nem ismerik Krisztust és nem gondolnak rá. Ha nem akarjuk, akkor nagy a mi felelősségünk, hogy mi vigyük, mi képviseljük őt. Legyen ez a bizonyosság bennünk az ünnepen és minden napon. Legyen jelen a mi életünkben ez a múltban kezdődött, de most is tartó isteni cselekedet! Legyen ez velünk a jövőben is, tudva, hogy mindaz, amire Isten igent mond már megtörtént. Lehet, hogy még ezután fog bekövetkezni, de már megtörtént, mert Isten szava, igéje igaz, azt meg nem másíthatja senki és semmi.

Ez emelje fel a szívünket és boldogan menjünk majd haza, azzal az örömmel, hogy Isten kezében van a mi életünk és ő igent mond a mi életünk kicsinyke szálára és megadja minékünk, a múltban kezdődően, a jelenben, s megadja a jövőben is, hogy igazán kiteljesedik bennünk az Ő országa, mert Üdvözítő született nekünk, aki üdvözít bennünket. Így legyen. Ámen.

Utóíma: Szerető mennyei Édesatyánk, Jézus Krisztus által!

Hálatelt szívvel köszönjük neked, hogy a te kezében futnak össze a szálak. A történelem szálai, a múltnak, a jelennek és a jövőnek a szálai is. Olyan jó, hogy ott van a mi kicsinyke életünk is, a te kezében. Néha tényleg úgy érezzük, hogy csak egy hajszálon múlik az életünk, egy hajszálon múlik a jövőnk. De olyan jó, hogy te mindezeket számontartod. Sőt, azt tanítod, hogy a te tudod és akaratod nélkül egy hajszál sem eshetik le a fejünkről. Add, hogy ez az egyszerű, kitartó hit átjárja a mi ünnepünket és hétköznapijainkat is. Add, hogy soha ne felejtsük el, hogy hozzád tartozunk, hogy a te néped vagyunk. Köszönjük, hogy elvégezted a szabadítást, üdvözítőt adtál minékünk, érettünk. Olyat, aki szelíd, olyat, aki megindul a mi erőtlenségünkön, olyat, aki velünk van, mikor kísértést szenvedünk, olyat, aki mélységes és alázatos szeretettel hordoz bennünket. Köszönjük Úr Jézus Krisztus, hogy most is érettünk vagy. Hiszen tudjuk, hogy most, 2021. karácsonyán ott vagy az Atyánál és érettünk esedezel. Olyan jó erre

gondolni, hogy a Menny össze van kötve a mi életünkkel. Olyan jó Úr Krisztusunk, hogy most szólunk hozzád és te az Atya jobbán hallod és tudod, és látod, hogy kik vagyunk és tudod, hogy mennyire szükségünk van rád. Így szánj meg bennünket, így add, hogy átéljük, te ölelsz körül bennünket irgalommal, kegyelemmel, szeretettel. Segíts, hogy megtanuljunk rád figyelni, benned bízni.

Most ezzel a bizalommal hozzuk eléd a családunkat, szertetteinket, mindenkit, aki kedves a mi szívünknek. Órizz meg bennünket békeességben, összetartozásban. Eléd hozzuk másik családunkat, a gyülekezetünket is. Munkáld közöttünk, bennünk a testvéri szeretetet, az összetartozást, az igaz közösséget. Hozzád könyörgünk nemcsak ezért a gyülekezetért, hanem egész egyházunkért is, s mindazokért, akik ma ünnepelnek, és azokért is, akik nem ünnepelhetnek, mert olyan helyzetben vannak. Szenteld meg a szívüket, a lelküket, a te szent jelenléteddel. Hozzád könyörgünk mindazokért, akik az ünnepen is hiányt szenvednek. Légy a hajléktalanokkal, az éhezőkkel, a szomorúakkal, a békétlenekkel, a sötétségben járókkal. Könyörülj rajtuk is!

Hozzád könyörgünk az özvegyekért, az árvákért add nekik vigasztaló szavadat, add nekik a lehetőségét annak, hogy benned és általad békeességet találjanak. Hozzád könyörgünk az itt élő testvéreinkért, magyar nemzetünkért, magyar hazánkért, és az egész teremtett világért. Az Úr Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgasd meg a mi imádságunkat. Ámen

Ember, maradj talpon!

Lovász Krisztián (Debrecen-Széchenyi kert)

Lekció: Lukács 2,8-20

Előíma: *Mennyei Édesatyánk, az Úr Jézus Krisztus által! Áldunk és magasztalunk ezen az ünnepen, melyen legelőször azt köszönjük meg neked, hogy hatalmas lépést tettél meg az embervilág felé. Dicsőítünk téged, hiszen ennek a közeledésnek nem pusztán csak az ókori világ főszereplői voltak a célpontjai, hanem minket is a szemed és szíved előtt tartottál, amikor mindenek feletti hatalmatad Fiadban, Jézus Krisztusban láthatóvá tetted.*

Különös öröm számunkra, hogy ezen a szent helyen egy gyülekezet, a te itt élő néped átélheti, hogy a mennyei fény utat tör ebben a sötét földi világban. Mennyi félelem, szorongás és testi-lelki próbatétel nehezedett ránk az elmúlt hónapokban, s mint sötét fellegek kísérték utunkat, takarva a te éltető ragyogásodat. De ennek a nyomorúságos időszaknak sem volt olyan pillanata, ahol magányosoknak érezhettük magunkat, hiszen Szentlelked ereje, vigasztaló és gyógyító jelenléte kísért minket lépcsőről-lépcsőre.

De sokszor látogattál már meg minket! Hány és hány alkalmat teremtettél már arra, hogy nyitott szívvel viszonyozhassuk a te közeledésedet. S ma, kegyelmed újabb csodája, hogy gyarlóságaink és méltatlanságunk ellenére is szembenézhetünk veled, aki atyai szeretetedet a betlehemi jászolbölcsőben fekvő fiadban, Jézus Krisztusban mutattad meg, hogy nőttön-nőjön tiszta fénye és ereje, ami áldások forrásává lehet az életünkben.

Adj nekünk ma lehetőséget, hogy bűnbánattal megtöltött szívvel járuljunk eléd, és átéljük a megszentelődés boldogító valóságát! Kérünk téged Jézus nevében, hogy hallgass meg minket! Ámen

Textus: Ézsaiás 9,5

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz...”

Ünneplő Gyülekezet! Karácsony szent ünnepén alaposan nézzük meg a pásztorokat. Akár egy szentesti gyermekműsorban, akár egy művészi alkotásban (zenei darab, festmény) tekintünk rájuk, az önmagát teljesen átadó, az aláztatosan leborulni akaró lelkületű embereket láthatjuk. Olyanokat, akiket megragadott valami emberi ésszel fel nem fogható csoda. Ez egy kendőzetlen és őszinte imádat, amely még az életben már oly sokat próbált, sokat látott és sokak által lenézett pásztoemberek életében is átélt valóság. Pici gyermek mellett ott állnak az élet által keményre edzett emberek.

S a pásztorok számára egyre nyilvánvalóbb, hogy ugyan hihetetlen, de igaz, hogy **a magasságos Isten, egy kicsi gyermek formájában érkezett közéjük.** Ezzel a nem akármilyen horderejű üzenettel, vagy - némelyeknek - kérdéssel kell szembenéznünk mai istentiszteletünkön. Itt dől el hitünk további fejlődése, illetve maga a folytatás. Ezen az úton pedig jó tudni, hogy **Isten is egészen kicsiben kezd.** Úgy, ahogy a földi életben jellemző, ahogy naponta tapasztaljuk: a nagy elé kell a kicsi, a sok kezdete pedig az egy. Ez Isten tervszerűségének is a súlypontja.

Elég csak arra gondolni, hogy egy gyermek érkezése mennyire megváltoztatja a család életét. Nem vagyunk messze az igazságtól, ha kimondjuk, hogy úgy gyökeresen felforgatja a mindennapokat. Ha akarja a felnőtt ember, ha nem, megváltozik, mert meg kell változnia az alvási és étkezési szokásainak, teljesen átalakul a munkavégzés üteme, vagy a pihenés rendje. Ebből a kedves „felfordulásból” nem maradnak ki a testvérek, a nagyszülők, és sokszor a rokonság sem, hiszen valamennyien megérik, és átélik azt a speciális „beavatkozást”, ami a gyermek érkezésével elkezdődik.

Mégis azt mondják a legtöbben, hogy érdemes így – velük és értük élni. Értelmet ad az életnek, erőt a végtagoknak, mosolyt az arcnak. Minden kicsi gyermek új és új reményt ad a keményre edzett, a sokakban csalódott, talán többször lenézett ember számára. Egy kisgyermekkel új hatások, jó értelemben kérdések érkeznek, amelyek a megtorpant ember számára válaszokat indítanak el. Ahogy az egyszeri, sokat próbált nagymama mondta: „Ez kislány az én őssejtem!” Másképpen szólva: **ez a gyermek a talpon maradás záloga!**

Ez a megállapítás azonban semmit sem érne itt ebben a templomban, ha az az Isten, akinek dicsőségét zengtük, nem így gondolná.

Kedves Testvéreim! Az első ünnepi üzenet a Szentírás szerint az, hogy Édesatyánk sem titkolja, a mindenkori világ talpon maradásának egyetlen esélye egy gyermek születése. **A GYERMEK SZÜLETÉSE!**

Mennyei Atyánk, Aki ebben a földi világban is korlátlan Úr, az első karácsony előtt úgy 700 évvel azt üzenté Ézsaiás prófétán keresztül, hogy egy gyermek születik, aki derekasan megváltoztatja a világot. Bátran mondhatjuk: gyökeresen forgatva fel azt. Amit a próféta korában fel kell forgatni, vagy gyökeresen meg kell változtatni, az az, hogy „*A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyogjon.*” (1) **Ez az ígélet és a karácsonyi csoda az nem más, mint amit Isten a teremtés első napján véghez vitt.** Leszámolt a sötétséggel. Átalakult a Föld nevű bolygó rendje, hiszen a sötétség azt is jelenti, hogy „rendezetlenség”.

„Az egy gyermek születik nekünk...” prófétai evangéliummal azt mondja Ézsaiás, hogy Atyánk nem hagyja annyiban az ember életének sötétségben való botladozását, sem a bűnös szokásokban való kínlódását, hanem **elkezd a rendezetlennek az elrendezését.** Rendezetlen emberi életek találják szembe magukat, az egyedül rendeződést végrehajtani tudó isteni szeretettel. Ez a rendeződés, az új rend kialakulása, gyökeresen felforgatja a halál árnyékának földjén lakók életét. Ez vette kezdetét karácsonykor.

Ami nem sikerült több ezer évig az embernek. Amin senki sem tudott úrrá lenni a történelem során. Ami annyi, de annyi fájdalmat és keserűséget okozott nekünk. Amiben mi sem tudunk nyugvópontra jutni, nos, az karácsonykor, Isten kezében megoldódik! Mert egy **gyermek születik nekünk.**

Amikor az ember a holnapi napot sem képes belátni, akkor Isten évszázadokkal előtte, előre megmondja, feltárja az emberi jövő titkát, hogy az első karácsonykor, azaz évszázadokkal később rájövünk valamire, ami ma is nemcsak aktuális, hanem létkérdés. Ezt például a német mártír teológus, Dietrich Bonhoeffer így élte meg „*Hogy nekünk gyermek születik, hogy nekünk fiú adatik, hogy ez az embergyerek, ez az Isten Fia hozzám tartozó, hogy én megismerem, hogy ő van nekem, hogy én szeretem őt,*

hogy én az övé vagyok és ő az enyém, egyedül ettől függ most már az életem. Egy gyermek kezében van az életünk...”

A gyermek Jézus kezében van az életünk. Annak a kezében, aki első renden nem Mária gyermeke, hanem az élő Isten Fia. Ő öröktől fogva van. Született, de nem teremtmény! Hiszen a Kolossé levélben olvassuk, hogy „... *minden általa és reá nézve teremtetett. Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn. Ő a feje a testnek, az egyháznak is, ő a kezdet...”* (1,16-17)

Jogosan merül fel a kérdés, hogy akkor miért kellett gyermekké lennie? **Azért, mert Isten, az Atya, aki felül áll az időn és a téren, aki mindenható és mindentudó szuverén Úr, szeretetközlését eme tökéletes csatornán át nekünk ígerte, és ide is adta.** Ezzel pedig megmutatta azt, aminek a mi karácsonyunk erőforrásává kell lennie. Hogy az ember talpon maradása, és a bűn okozta végső romlástól való menekülése, nemcsak a gyermek születése, hanem **bennünk** való születése nélkül elképzelhetetlen. Megmutatta, hogy az emberi kapcsolatok rendeződése Isten szeretete nélkül lehetetlen. Ezért látható a mi környezetünkben, hogy ki az, akit megérintett „A gyermek” Isten születése, és ki az, aki nagyon távol van Tőle. Hiszen aki találkozott már ezzel a Szeretettel, annak elkezdődik rendeződni az élete. Ami azzal, jár, hogy elsőre „gyökeresen felfordulnak” a mindennapok. Ha akarja az ember, ha nem, megváltozik, mert meg kell változnia; a felnőttek és a gyermekek is benne lehetnek.

Tehát, ez az örök időktől létező Isten, Aki karácsonykor gyermeki testet vett fel, megismerhető számomra is, mégpedig itt a földön és most, karácsonykor.

S végezetül: onnan tudom, hogy nem akárkivel van dolgom, hogy „**Az uralom az ő vállán lesz...**”. Tényleg erő van benne. Erő, Istentől. Erő a jászolban, erő az ácsműhelyben, erő a zsinagógában, erő a Golgotán. Az eredeti szöveg „*vállán*” kifejezése már a 3. versben szerepel, mint a „*hátát*” jelentés, amikor a terhes igát, a bot verését, a sanyargató vesszejét el kell szenvednie, de **az uralom ezen a „vállon” lesz!**

Ébredjünk rá karácsony szent ünnepén, hogy ennek az uralomnak 2000 év óta nem kopott az ereje! Éljük meg, hogy ez az uralom nem más, mint a Szeretet uralma, mely képes elhordozni mindenkit, aki legalább annyit kér

ma, hogy „**Uram, engedd meg, hogy rendeződjön az életem veled és embertársaimmal!**”

A karácsony ezt erősíti meg, mert Isten ebben a gyermekben üzeni: **Ember, maradj talpon!** Ámen

***Imádság:** Felséges Istenünk, mi csak hálával és köszönettel tartozunk neked, hogy Fiadnak, Jézus Krisztusnak a születése nemcsak egy régi történet felemlgetése a számunkra, hanem egy olyan üdvtörténeti megálló, ami személyes életünk fordulópontja is lehet. Azért imádkozunk, hogy ez az általad kínált rendeződés átélt valósággá váljon az életünkben, mert ettől függ a házasságban, a családban és az élet minden területén szükséges békességünk és boldogulásunk.*

Egy ősrégi prófécia szavai és a pásztori önátadás ébresztett minket arra, hogy tulajdonképpen nem a te Fiad a kicsi, a törékeny, hanem mi vagyunk azok. Hogy nem Jézus a gyenge és elesett, hanem mi, akik most előtted hajtjuk meg a fejünket. Különös irgalmadat ismerjük fel abban, hogy mégis láthatjuk az Ő törékenységét, gyengeségét és elesettségét, melyek a Te szeretetednek a jelei. Add Urunk, hogy ennek a földi világunkban testet öltött szeretetnek hadd legyünk a megajándékozottjai!

Boldogok vagyunk, hogy a Te gyermekednek a kezében lehet az életünk. S azért imádkozunk, hogy ebből a kézből soha ki ne kerüljünk. Légy velünk továbbra is, hogy a nálad megtapasztalt lelki megújulás és tőled érkező szent erő ma, holnap és örökkön-örökké a mienk lehessen! Szent Fiadért, az értünk született Úr Jézus Krisztusért kérünk, hogy hallgass meg minket! Ámen